

הבעל לא רצה ליתן גט חיתה עם באריס נאריסא ויינשטיין ונולדה בת זו בשנת תש"י.

לע"ד מאחר שליכא עדים על נישואיה כדין התורה אינה נאמנת אלא לגבי עצמה מדין שויה אנפשה חדיא ואינה נאמנת על הבת. ומצד נישואין האזרחיים אף שמשתדלין להשיג גט הוא רק להזמר א"א שהוא כשנוגע לה ולא לענין הבת. והוא רק לאיסור לאי דממזרות שעוד קיל משאר איסורין לענין ספק. ובפרט שאולי כיון שדרו בטאציל שאין שם שומרי תורה שאפשר לא ידעו כלל שני עדים כשרים שהם דרים כאיש ואשתו לא היה לן להחמיר אף לגבי ידיה, אבל מ"מ ודאי עשייתם טוב שהישגתם בשנת תש"כ גט מבעלה הראשון, אבל אין לאסור הבת ומותרת לבא בקהל.

הגנני ידידכם עח.

משה פיינשטיין

סימן כא

באשה שאסורה להתעבר אם מותר להשיג הטבעת שנתחדש עתה אצל הרופאים

ד' אלול תשכ"ט.

מע"כ ידידי הרה"ג ר' יעקב עמנואל שוחט שליט"א רב בטאראנטא.

הנה בדבר האשה שאסורה להתעבר מפני מחלת עובי דם ברגלה שיש לחוש שע"י עיבור יגרע ויעלה ח"ו ללב ולריאה, ודאי היא מחלה מסוכנת ורשאית לעשות איוו עצה שלא תתעבר. אבל מה שרוצה הרופא לשים שם איוו טבעת ברחמה אשר אין מתעברות ע"י. הנה טבעת זו שנתחדש זה לא כבר הוא לא רק טבעת שגם קנה ארוך הוא זכראשו טבעת והוא מושם ברחם בעומק שתי אצבעות ויש בזה דין פתיחת הקבר להגוב"ת ס"ס ק"כ והובא בפ"ת סימן קצ"ד סק"ד שגם כשהפתיחה היתה מבחוץ הוא בדין פה"ק שאינה בלא דם. ואף להאחרונים החולקים עליו בפתיחה מבחוץ כאן גרע. שהתועלת מזה כפי שנודעתי מרופא מומחה הוא אשר

זה עושה שהרחם מתנועע תמיד ומשליך משם חורע שבא לשם. א"כ באופן כזה יש יותר לחוש לראיית דם. וכן אמר רופא מומחה בכאן שאף שמצד חכמת הרפואה אין לחוש בפה"ק לדם בזה יש לחוש טובא לדם. והעיבור שאמר הרופא לכתרה"ה שאירע לאחת ממאה שמתעברת אינו עיבור חקים אלא שאפשר שבתוך הטבעת נעשה עיבור ונחנק שם כשמתחיל ליגדל קצת. שזה עושה שאלה אם יש איסור משום הריגת עוברים. אבל הוא חשש דחוק טובא שאולי אין לחוש לזה, ולהתעבר ברחם גופה א"א משום שהנענוע משליך משם. וגם יש עוד חששות מהפסק טהרה והבדיקות עיין בפ"ת סימן קצ"ח ס"ק ט"ז. וגם לענין ההיתר גרוע הוא משימת האשה מוך והראבער בשעת תשמיש שיש גם טעם לומר שהוא דרך תשמיש כדבארתי בספרי וכן סובר באחיעזר. אבל בזה הוא לפעמים ניכר ומרגיש הקנה בביאתו. ולכן אין להשיג הטבעת.

ונתינת סם לח קודם תשמיש יש להתיר לה ועדיף ממוך וראבער, אבל אין זה דבר ברור שלא תתעבר כי לפעמים אין מועיל זה ואם חוששת מצד הסכנה אף להמיעוט שמתעברות בזה שרשאית לחוש לזה ואולי גם צריכה לחוש, תהיה רשאה להשיג בגופה הראבער שמשמיות הנשים בתוך גופן שהוא כמוך. אבל אין להתיר שהאיש ילבש כיס על אברו וכדבארתי בספרי שראה כתרה"ה ומה שיתירו לה יהיה לזמן עד שתי שנים שאולי תתרפא בעהש"ת.

ידידו מברכו בבח"ט.

משה פיינשטיין

סימן כב

עוד באשה שאסורה להתעבר

כ"ה מנ"א תשכ"ו.

מע"כ ידידי הנכבד מאד מהר"ר שרגא פייזו, יונדאף שליט"א.

בדבר אשה שבעיבור ולד החמישי נחלתה במחלת השגעון שקרין נערוון בראך ל"ע והוטבה אחר זמן ויראה לשמש כדרך העולם וגם נדרה שלא